

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 81.

Anden Session.

28de Møde.

Torsdagen den 14de November.

(Fortsat).

Mowrad (fortsat): Jeg har endnu kun et lille Punkt tilbage. De ville see, at Krigsskatteloven har sigende Procenter for det, som udredes af Embedsmænds Gager, af Pensioner, Apanager o. s. v., indtil $12\frac{1}{2}$ pCt., hvorimod jeg mener, at Gjennemsnitsbeløbet kunde blive 5 a 6 pCt. Naar man nu har yttret, at man fandt det urigtigt under Fædrelandets truende Forhold at gjøre nogen Forandring heri, da skal jeg ikke trænge paa, at det skeer, eller stille noget Forslag til nogen Forandring i saa Henseende, da Sagen i sig selv ikke er af nogen stor Betydning; det Meste, der udredes paa den Maade, er det, der udredes af Apanager, men Apanagerne lide ikke alene af denne Grund en Formindskelse, men ogsaa derved, at Høfsteen ikke betaler sin Deel af Apanagerne, hvorimod vi betale hele den paa os faldende Deel, selv om vi tilsyneladende kræve en Krigsskat af dem. Der er ogsaa enkelte store Pensioner, enkelte store Udbetalinger til Gager o. s. v., med Hensyn til hvilke jeg ikke skal have Noget imod, hvis man finder det rigtigt for deres Vedkommende at fravige Gjennemsnitsbeløbet, da disse Mænd jo oppebære Indtægterne umiddelbart af Staten og dog staae i et ganske eget Forhold til Staten. Naar jeg selv skulde udarbejde noget Nytt, vilde jeg ikke deri inføre det, men jeg finder mig heller ikke foranlediget til deri at foreslaae nogen Forandring.

Naar jeg altsaa skal sammenfatte det, som jeg har tilladt mig at yttre, i nogle saa Vid, da er det disse: Vi skulle under Fædrelandets nuværende Forhold, da vi ansee det fornødent at foreslaae en ny Krigsskat, ikke samtidigt der-

med komme med en Indkomsskat, beregnet paa Fredstid, men vi skulle komme med en Indkomsskat, beregnet paa Krigstid, og vi skulle i begge Anordninger gennemføre de samme Principer; Grændsen for det Beløb af Borgernes Indtægt, som skal udredes, finder jeg vil blive imellem 5 og 6 pCt. i det Hele. Vi bør have en og samme Omsorg for de smaa Formuer, de smaa Indtægter, hvad enten det er Embedsmænd, der skal beskattes, eller Andre, og vi bør derfor have en aftagende Scala under denne bestemte Grændse af 5 a 6 pCt. Jeg troer, at, efterat jeg saaledes i det Enkelte har kunnet udtale mig om Sagen, hvad jeg ikke kunde gjøre igaar, saa vil maaffee den høitagne Finansminister indrømme mig, at, naar Sagen gjælder ikke almindelige Talemaader, men Principer, som man har Banffelighed ved at behandle, naar man ikke tør gaae ind paa Enkeltighederne, hvilket vi ved denne Lov ikke kunne, saa kan der vist være tilsyneladende stor Modsigelse; naar vi derimod komme til bestemte Forslag, saa kunne Meningerne vel ogsaa være forskjellige, men dog ikke saaledes, at vi jo i al Rolighed kunne drøfte Sagen med hverandre.

Sjerrild: Jeg skal aldeles ikke inklade mig paa at udtale nogen Mening om, hvilket Princip der rettest vil være at følge for Indkomsskatten, for det have vi jo hørt nok om, jeg skal heller ikke gaae ind paa, hvorvidt det kan være nødvendigt eller hensigtsmæssigt at fravige den Beskatningsmaade, forsaavidt Krigsskatten angaaer, som i de tidligere Aar er bleven fulgt; saameget staaer fast, at vi komme til paa en eller anden Maade at sørge for at skaffe Finansministeren Penge, dersom han ellers skal blive istand til at udrede Udgifterne, og vi ville jo dog ikke gjerne have, at Staten skal spille Bankerot; som sagt, jeg skal ikke